

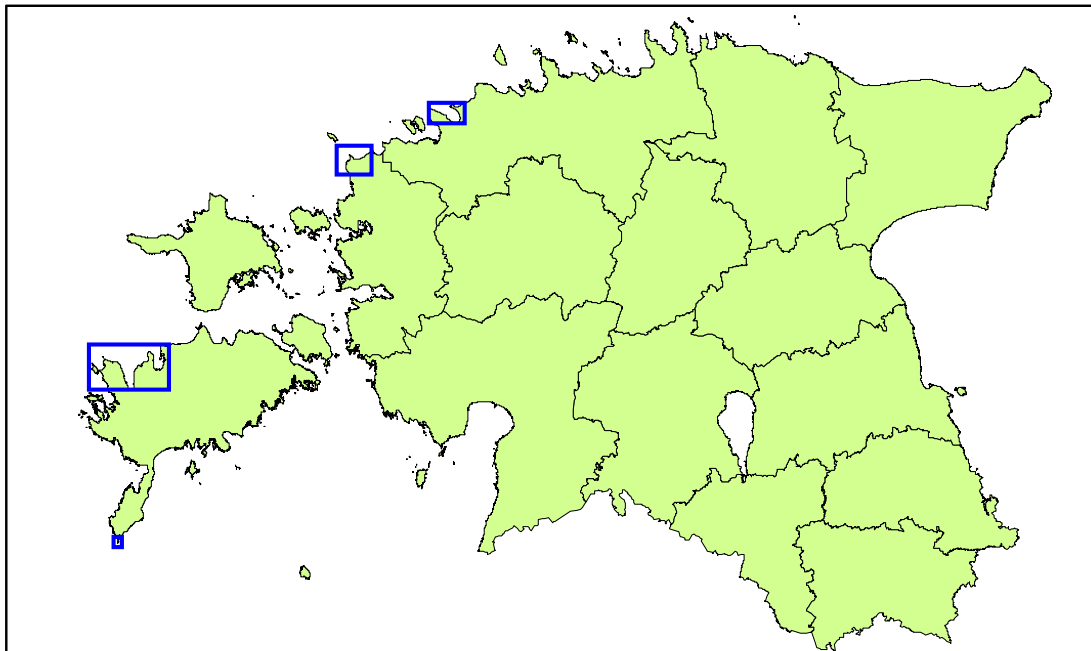
Randa uhutud lindude seire metoodika

Randa uhutud linde loendatakse püsiseirealadel, mida läbitakse kaks korda aastas. Loendusrajad on jaotatud looduslikult piiritletud ühikuteks – loenduslõikudeks, kus eristatakse meresektorid sarnaselt seireprogrammile “Kesktalvine veelinnuloendus”. Esimene, ehk kevadine loendus toimub peale jääkatte sulamist, tavaliselt aprillis ja mais. Teine loendus toimub sügisel, tavaliselt oktoobri lõpus või novembri alguses, kui lindude sügisränne on lõppemas. Hukkunud lindude hulka iseloomustatakse tiheduse abil, mille ühikuks on isendite arv kilomeetri kohta (is/km).

Seirataval rannikulõigul jalgsi liikudes loendatakse kõik randa uhutud surnud linnud või nende jäänused. Raskesti määratavad jäänused korjatakse kaasa hilisemaks määramiseks võrdlusmaterjali abil. Välitöökaardile märgitakse järgmised andmed:

- loendajad, loenduse kuupäev, loendusraja algus- ja lõpp-punkti asukoht;
- hukkunud linnu asukoht, liik, sugu, vanus, õlisaaste esinemine laibal;
- hinnatakse läbitud rannikulõigu või selle osade õliga saastatuse astet (õli ei leitud, üksikud õlilaigud rannas, õliga määrdunud esemed, õlijälgi rannikul pidevalt; suurema reostuse puhul hinnatakse ka reostuse hulka).

Lisaks pannakse kirja loenduste käigus leitud surnud hüljeste leiukohad, liik, vanus (vana või noor), oletatav hukkumise põhjus, aeg ning muud üksikasjad.

Joonis . Randa uhutud lindude loenduspiirkonnad.